

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Friderici Karg Bambergensis Franconis. Pax
Religiosa Sive De exemptionibus, & subjectionibus
Religiosorum**

**Karg von Bebenburg, Johann Friedrich
Heripoli, 1680**

Cap. I. An Episcopus reservare sibi possit aliquos casus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38315

opon ter avertat, necessitatem exponi, atque
 ab iisdem rogari fecit, an & quot perso-
 nas eum in casum publicæ animarum
 quæ saluti consecrare parati sint: à quorum
 singulis cum laudabiliter promissæ fue-
 rint indestitutæ suppeditæ, Celsitudo sua
 huic tam generosæ oblationi clemen-
 tissimè acquievit, injunctâ Paternè of-
 ficio Sanitatis hâc cura, ut strenuis hisce
 Athletis in talem eventum (quem
 Divina Bonitas benignissimè arcere à
 nobis velit!) de necessariis vivendi me-
 diis, atque salutis remediis abunde pro-
 spiciatur.

DECAS V.

De casibus reservatis.

CAPUT I.

An Episcopus reservare sibi pos-
 sit aliquos casus?

168. Episcopis competit potestas reservandi.

169. Actus reservationis primariò afficit
 confessarium in bonum Pœnitentis.

170.

170. Quid de forensi accedente cum
servato? Item de Regularibus m
emptis; & de monialibus universim.
Pœ

168. **Q**ui negaret in Episcopis & s
cesin ac populum habent
potestatem reservandi suæ absolu
certos quosdam casus, ad fideles
ciplina Christiana continendos,
quidem ut etiam coram D E O
fariis inferioritatem à peccatis ejus
di nequaquam absolvat: is hæreti
tam nequaquam effugeret, ita def
te S. Conc. Tridentino ses. 14. iurie
quâ potestate Episcopi jam olim
districte usi fuerunt c. fin. XXVI,
ut sacer aliquis horror quoad
quædam crima concitaretur in
Christianorum metuentium submis
men Episcopi, vel ejus Commis
sionem, à quibus se sunt rigidè discut
ejusmodi peccata, & non nisi sub
occasiōbus, gravique pœnā impo
beneficium Absolutionis impe
dendum.

169. Difficultas versatur in eo, *nunc*
etiam reservationis Confessarios, an vero
Poenitentes afficiant? Certè, si S. C. Trid.
 & subsecutas SS. Pontificum Declara-
 tiones accuratè pervolvimus, in propa-
 absolu-
 tulō est, per actum reservationis prin-
 deles-
 cipaliter ac directè tantum affici perso-
 ndos,
 nam Confessarii, a statâ ejusdem juris-
 dictione: prout magis perspicitur ex de-
 finitione casus reservati, qui est pecca-
 tum aliquod mortale externum, ad cuius
 absolutionem inferioribus sacerdotibus
 jurisdictione non est concessa. Licet eti-
 am indirectè ad Pœnitentes, non inve-
 nientes in ea Diœcesi sacerdotem infe-
 riorem à quo absolvantur, pertingat.

170. Hinc patet, per actum reserva-
 tionis, utpote localem & restrictivum
 ad suam cujusque Episcopi Diœcesin,
 non affici Regulares extra Diœcesin E-
 piscopi reservantis, cui tales Religiosi
 subjecti non sunt, quosque S. C. Tri-
 dentinum solummodo declarat absolvere
 non posse fideles ad se recurrētes à
 casu-

casibus reservatis Episcopo, in expr
Dioecesi morantur. Nec enim que
vatio directe pœnitentes afficit; sed viles
directe, supposita nimis confi
ne sacramentali, quam emitendo
tra Dioecesim proprii ordinarii, ubi
que tandem peccatum committit
subduntur ei, cuius confessario se
mittunt, ei que se subjiciendo per
fariam consecutionem intendunt
gare se ordinationibus factis in illis
eo pro conferendo ac obtinendo
mentalnis absolutionis effectu.
Liter, si Decreti reservatoria gen
ter concepta sint, comprehendunt
am Regulares utriusque sexus Epis
reservanti subiectos ob restrictionem
reservationem immediatè potest
Confessorum, abstrahendo a
cunque Pœnitente. Imo potest
Episcopus Ordinarius loci, reg
monialium exemptarum, reser
vatos casus præcipue quoad ex
clausuram, & casus constit. Inscru

expressos, à quibus eas absolvere ne-
enim queant Regulares, quantiscunque pri-
ficit; si vilegiis pollentes, ut Clemens VIII. 9.
Januarii 1601. expresse declaravit apud
Donatum.

CAPUT II.

An expedit reservatio ca-
suum?

171. *Reservatio expedit, si tendat in adifica-
tionem.*

172. *Boni effectus reservationis discreta.*

173. *Reservatio male accusatur tyrannidis.*

174. *Necessitas reservationis.*

175. *Inane quorundam exemptorum lamen-
tum.*

171. **S**C. Tridentinum ses. 14. c. 7.
• eam expedire omnino censuit,
dummodo tendat in ædificationem pœ-
nitentium; non in destructionem, quæ
sequi potest ex nimia Episcoporum se-
veritate, & peccatorum non gravium,
reservatione aut si indiscreto zelo com-
pellere velint subditos ad aperienda sibi
imme-

G1
171